

ת"פ 46922/07/20 - מדינת ישראל נגד אלכסנדר באיבסקי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 46922-07-20 מדינת ישראל נ' באיבסקי
תיק חיצוני:

בפני מאשימה נגד נאשם
כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
אלכסנדר באיבסקי באמצעות ב"כ עו"ד יפתח לנדאו

החלטה

כללי

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו ארבע עבירות כמפורט בזו הלשון בדיוק בפרק ב' לכתב האישום:

"הוראות החיקוק שלפיהן מואשם הנאשם:

1. איסור מחסן גפ"מ ומחסן עזר- עבירה לפי סעיף 2(א) לצו הגז (בטיחות ורישוי) (בטיחות ההחסנה של מכלים ומכלי מחנאות במחסן גפ"מ ובמחסן עזר) תשנ"ב- 1992, יחד עם סעיפים 2,3 ו-25 לחוק הגז (בטיחות ורישוי) תשמ"ט-1989 (להלן: חוק הגז).
2. איסור עיסוק- עבירה לפי תקנה 2(א), 3(א)(1) ו-3(ב)(1) לתקנות הגז (בטיחות ורישוי) (רישוי עוסקים בעבודות גפ"מ תשס"ו-2006 (להלן: התקנות) יחד עם סעיפים 9 ו-25(א), (ב) לחוק הגז.
3. מעשה פזיזות ורשלנות- עבירה לפי סעיף 338(א)(1), 338(א)(3), 338(א)(8) ו- 338(א)(9) לחוק.
4. הזנחת השמירה של חומרים מסוכנים- עבירה לפי סעיף 339(א) לחוק.

2. הנאשם טען טענה מקדמית של העדר סמכות לבית משפט בישראל לדון בכתב האישום. על פי הנטען, כתב האישום מייחס לנאשם עבירות לפי חוק הגז (בטיחות ורישוי) תשמ"ט-1989 (להלן: "חוק הגז") והתקנות מכוחו, אשר בוצעו בשטחי האזור. נטען כי סעיף 126(ג) לתקנון המועצות המקומיות (יהודה והשומרון), תשמ"א-1981 (להלן: "תקנון המועצות המקומיות") מסמיך את בית המשפט לעניינים מקומיים באזור לדון בעבירות לפי החיקוקים הכלולים בנספחים לתקנון, וכי נספח 10 לתקנון מתייחס לחוק הגז ולחקיקת המשנה שהותקנה מכוחו.

עוד נטען, כי תקנון המועצות המקומיות, הנוקב במפורש בשמו של חוק הגז, הוא דין ספציפי, הגובר על הדין הכללי עמוד 1

הקבוע בסעיף 2 לחוק לתיקון ולהארכת תוקפן של תקנות לשעת חירום (יהודה והשומרון- שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשס"ז-2007, אשר מעניק לבית המשפט בישראל סמכות שיפוט על עבירות שבוצעו באזור על ידי ישראלים.

לבסוף נטען, כי לא ניתן לשפוט את הנאשם גם על פי הוראות החיקוק שבסעיפים 3 ו-4 לפרק הוראות החיקוק, המתייחסות לעבירות על פי "החוק", שכן כתב האישום עצמו אינו מפרט באיזה חוק מדובר.

3. המאשימה ביקשה שהות להשיב בכתב לטענות. בהגיע המועד לתגובה הגישה המאשימה בקשה לתיקון כתב האישום, באופן שבהוראות חיקוק 3 ו-4 תתווסף המילה "עונשין" ליד המילה חוק, כך שיובהר שהעבירות המיוחסות לנאשם בסעיפים אלה הן עבירות לפי חוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"). לצד בקשה זו הגישה המאשימה תגובה קצרצרה, שאין בה כל התייחסות לטענות שהעלה ב"כ הנאשם ביחס לתחולת חקיקת הביטחון, וטענה כי משעה שהנאשם מואשם גם בשתי עבירות לפי חוק העונשין, לבית משפט בישראל סמכות לדון בכתב האישום.

4. ב"כ הנאשם לא התנגד מפורשות לבקשה לתיקון כתב האישום, אך טען כי תיקון זה לא יקנה סמכות לבית המשפט לדון בעבירות לפי חוק הגז וחקיקת המשנה שהותקנה מכוחו, וכן טען, כי אין מקום להאשים את הנאשם בעבירות ה"סל" של יצירת סיכון לפי חוק העונשין, לצד העבירות הקונקרטיות של חוק הגז, שכן הראשונות מכילות את האחרונות. על כן ביקש ב"כ הנאשם להורות על ביטול כתב האישום, ולמצער- על מחיקת העבירות לפי חוק הגז וחקיקת המשנה שהותקנה מכוחו.

דין והכרעה

5. אשר לבקשה לתיקון כתב האישום. לדאבון הלב, לא פעם ולא פעמיים, אלא לעיתים קרובות מדי, נתקל בית המשפט בשגיאות בניסוח כתבי אישום. אלה כוללות טעויות משפטיות באי התייחסות לעובדות המהוות יסודות של העבירות, או לחלופין- בציון פרטי ראיות, שמקומן אינו בכתב האישום אלא במשפט עצמו, טעויות בהתייחסות להוראות החיקוק, טעויות בבחירת העדים שיימנו ברשימת העדים ואפילו שגיאות לשוניות, שגיאות דקדוקיות וטעויות הקלדה. תופעות אלה, שהמאשימה נוהגת לכנותן, מדי פעם, "תקלות", כבר מזמן אינן בגדר אירועים חריגים ויוצאים מן הכלל. הרושם הנוצר הוא של כתבי אישום המוגשים כלאחר יד, מבלי שהפרקליט שניסח אותם הטריח עצמו אפילו בעריכת הגהה, לא כל שכן- במחשבה או בתכנון האופן שבו הוא מעוניין לנהל את המשפט.

משמדובר במסמכים המכוננים של ההליך המשפטי הפלילי, אלה שבסופו של יום עשויים להוות את הבסיס לפגיעה בחירותו של אדם, ראוי היה להשקיע מידה רבה יותר של רצינות בניסוחם.

6. במקרה זה, הטעות שאותה מבקשת המאשימה לתקן היא השמטה מקרית, אשר יש להניח כי נבעה מחוסר תשומת לב והימנעות מקריאה נוספת של כתב האישום טרם הגשתו לבית המשפט, כשברור גם מתוך כתב האישום המקורי, שהכוונה בסעיפים 3 ו-4 לפרק הוראות החיקוק היא לחוק העונשין. בנסיבות אלה, בשים לב לשלב המוקדם שבו מצוי ההליך, לא תיפגע הגנתו של הנאשם מן התיקון ועל כן יש לאפשרו.

בשולי הדברים אעיר, כי אין זו הטעות היחידה בכתב האישום, אשר ניכר כי לא נוסח בחרדת הקודש הראויה למסמכים מסוגו, אך זו הטעות היחידה שהמאשימה ביקשה לתקן ואני מתירה אותה.

7. אשר לטענת הסמכות ביחס לעבירות לפי חוק הגז והתקנות שהותקנו מכוחו. יש לדחות על הסף את טענת המאשימה, שלפיה הכללת עבירות לפי חוק העונשין בכתב האישום היא זו שמקנה לבית המשפט סמכות לדון גם בכל עבירה אחרת. לטענה זו אין כל בסיס משפטי (בדיוק כשם שהכללת עבירות איומים בכתב אישום, אינה מקנה לבית משפט השלום סמכות לדון גם בעבירות רצח שהיא בסמכותו של בית המשפט המחוזי).

8. לגופו של עניין, תקנון המועצות המקומיות הוא תחיקת ביטחון שנחקקה על ידי המפקד הצבאי באזור. כבר נפסק, כי אין בכוחו של המפקד הצבאי להגביל את תחום סמכותם של בתי המשפט בישראל. המפקד הצבאי אף לא התיימר לעשות כן, שכן לא צוין בתקנון כי סמכותם של בתי המשפט לעניינים מקומיים באזור לדון בעניין הנובע מן התקנון היא סמכות ייחודית. ראו ת"צ (י-ם) 3225-01-11 **ארלבוים נ' קרית ספר (דיוור מודיעין) בע"מ** (פורסם בנבו 22.4.12) וכן ע"א 6913/19 **ניצני אריאל בע"מ נ' עיריית אריאל ואח'** (פורסם בנבו 1.11.20).

לפיכך, הסמכות הנתונה לבית המשפט לעניינים מקומיים ביהודה והשומרון לדון בעבירות לפי חוק הגז וחקיקת המשנה שהותקנה מכוחו, אשר הוקנתה לו במסגרת תקנון המועצות המקומיות, אינה מגבילה את סמכותו של בית המשפט בישראל לדון בעניין. לבית המשפט בישראל ישנה סמכות מקבילה לדון בכתב האישום, מכח סעיף 2 לחוק לתיקון ולהארכת תוקפן של תקנות לשעת חירום (יהודה והשומרון- שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשס"ז-2007.

9. במקרה דנן הנאשם מואשם גם בעבירות לפי חוק העונשין, שלא נכללו בתקנון המועצות המקומיות. אכן, מדובר בעבירות הנובעות מאותן עובדות שעל בסיסן הואשם הנאשם גם בעבירות לפי חוק הגז וחקיקת המשנה שהותקנה מכוחו. ואולם, סעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 מאפשר לבית המשפט להרשיע נאשם בעבירות אחדות שאשמתו בביצוען הוכחה לפניו, אף אם מדובר באותו מעשה, תחת מגבלה הנוגעת לאופן הענישה. לפיכך, ממילא ניתן לכלול בכתב האישום עבירות אחדות הנובעות מאותו מעשה, ועל כן, אין מקום להורות על מחיקה מכתב האישום של חלק מן העבירות שבהן מואשם הנאשם.

10. משעה שנקבע שהסמכות לבית המשפט בישראל היא מקבילה, ומשעה שהנאשם מואשם גם בעבירות לפי חוק העונשין, לא זו בלבד שבית המשפט בישראל מוסמך לדון בכתב האישום, אלא שהוא גם הפורום הנאות לכך.

11. סוף דבר- כתב האישום יתוקן על פי בקשת המאשימה. הטענה בדבר חוסר סמכות בינלאומית נדחית ועמה גם הבקשה למחוק חלק מן העבירות שבהן מואשם הנאשם.

12. המזכירות תסרוק את כתב האישום המתוקן שצורף לבקשה לתיקון כתב האישום, לתיקיית כתבי הטענות בתיק ותעביר העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ט כסלו תשפ"א, 05 דצמבר 2020, בהעדר
הצדדים.